

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI & Global
Indexing | Google Scholar Impact Factor | Multidisciplinary
Issue DOI: <https://doi.org/10.63300/tm07042026>

"Malaiyaga Thamizhargalin Pulappayarvu: 'Kandiseemai' Aavana Naavalinoodaana Paarvai"

M. Christopher*,

Assistant Professor, Research Department of Tamil, The American College, Madurai,

*Correspondence: mchristopher@americancollege.edu.in Tel: 9751616737

Article Info

Received on 21-Mar-2026, Revised on 27-Mar-2026, Accepted on 27-Mar-2026, Published on 01-April-2026

ABSTRACT

This text outlines the historical trajectory of Tamil migration, with a specific emphasis on the labor-driven diaspora to the Sri Lankan hill country (Malaiyaham) during the colonial era. While Tamil migration is historically categorized into three distinct stages—the Sangam, Chola, and Colonial periods—the relocation of Indian-origin Tamils to the Kandy tea estates represents the first major Tamil migration of the modern era. The text explores how this diasporic experience has been chronicled in Tamil literature, evolving from early folk traditions to a distinct regional genre by the 1970s.

Crucially, it identifies a notable gap in traditional Malaiyaha literature: while most writers focus predominantly on the miseries of plantation life, they often neglect the grueling pre-migration experience. To address this, the text highlights Matala Somu's novel *Kandiseemai* as a seminal work. Unlike his predecessors, Somu captures the comprehensive historical continuity of this migration. Relying on documentary evidence, the novel details the famine-induced displacement in Tamil Nadu, the deception of overseers (Kanganis), the perilous journey to Rameswaram, the tragic sea voyage, and the arduous trek to the plantations. Ultimately, the text positions the Malaiyaha Tamil diaspora as a profound labor migration, uniquely and thoroughly memorialized in Somu's fiction.

KEYWORDS: Tamil Migration, Malaiyaha Tamils, Sri Lankan Hill Country, Diaspora Literature, Matala Somu, *Kandiseemai*, Labor Migration.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

மலையகத் தமிழர்களின் புலப்பெயர்வு: 'கண்டிச்சீமை' ஆவண நாவலினூடான பார்வை

*மு. கிறிஸ்டோபர், உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ் உயராய்வு மையம், அமெரிக்கன் கல்லூரி,
மதுரை. அலைபேசி: 9751616737, மின்னஞ்சல்: mchristopher@americancollege.edu.in
முன்னுரை

மனித சமூகங்கள் வரலாற்றுப் பூர்வீகமுடைய தமது தாயகத்திலிருந்து சமூக, அரசியல் ,
பொருளாதார காரணங்களால் வேறொரு நாட்டிற்கு வெளியேறிச் சென்று அங்கு குடியேறுவது
புலப்பெயர்வு என்று சொல்லப்படுகிறது. மேற்குலகில் முதலில் நிகழ்ந்த புலப்பெயர்வாக
யூதர்களின் புலப்பெயர்வு குறிப்பிடப்படுகிறது. தமிழர்களின் புலப்பெயர்வு பின்வரும் மூன்று
கட்டங்களில் நிகழ்ந்ததாகப் பேராசிரியர் பா.ஆனந்தகுமார் குறிப்பிடுகிறார் (2020:ப.10).

1.சங்ககாலத்தில் வணிகத்தின் பொருட்டு நிகழ்ந்த புலப்பெயர்வு (கிரேக்க, உரோம
நாடுகளுக்கு)

2.சோழர் காலத்தில் கீழ்த்திசை நாடுகளின் மீதான படையெடுப்பின் வாயிலாக நிகழ்ந்த
புலப்பெயர்வு.

3. காலனிய ஆட்சிக்காலத்தில் நிகழ்ந்த புலப்பெயர்வு.

இம்மூன்றாவது காலகட்டத்தில் தமிழர்கள் காலனிய ஆதிக்கத்தின் காரணமாக ஆசிய, ஆப்ரிக்க
நாடுகளுக்குப் புலப்பெயர்ந்து சென்றனர். இலங்கை கண்டித் தேயிலைத் தோட்டத்திற்கும் மலேசிய
ரப்பர் காடுகளுக்கும் பிஜித் தீவிலுள்ள கரும்புத்தோட்டங்களுக்கும் தென்னாப்பிரிக்காவிலுள்ள
தோட்டங்களுக்கும் சுரங்கங்களுக்கும் தமிழர்கள் புலப்பெயர்ந்து சென்றனர். 1980களில்
இலங்கையில் நிகழ்ந்த பேரினவாதப் போர்களின் காரணமாக ஈழத்தமிழர்கள் ஐரோப்பாவிலுள்ள
இருபதிற்கும் மேற்பட்ட நாடுகளுக்குப் புலப்பெயர்ந்து சென்றனர். ஆயினும், இலங்கை
மலையகமான கண்டிப்பிரதேசத்திற்கு இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களின் புலப்பெயர்வே நவீன
காலகட்டத்தில் நிகழ்ந்த தமிழர்களின் முதல் புலப்பெயர்வாக அமைகிறது.

மலையகத் தமிழர்களின் புலப்பெயர் வாழ்க்கையைப் பற்றி நாட்டார் இலக்கியங்கள்
முதலில் பதிவு செய்துள்ளன. அதன்பின்னர், நடேசய்யர் மீனாட்சியம்மாள் தம்பதியினரின்
இலக்கியப் பதிவுகள் குறிப்பிடத்தக்கன. புதுமைப்பித்தன் மலையகத்தமிழரின் துயர
வாழ்க்கையைத் தனது துன்பக்கேணி சிறுகதையில் பதிவு செய்துள்ளார். ஆனால், 1970களில்
ஈழத்து இலக்கியத்தின் ஒரு தனி வட்டார இலக்கியமாக மலையக இலக்கியம் உருப்பெற்றுள்ளது.
சி.வேலுப்பிள்ளை, கோகிலம் சுப்பையா, நந்தி, தெளிவத்தை ஜோசப், மாத்தளை சோமு

முதலானோர் மலையக இலக்கியத்தைச் செழுமைப்படுத்தியுள்ளனர். மலையக மக்களின் வாழ்க்கையை இந்தியாவின் தாய்த்தமிழகத்திலிருந்து புலம்பெயர்வது, மலையகத்தில் குடியேறுவது, அங்கு தோட்டங்களை உருவாக்குவது, தோட்ட உருவாக்கத்தில் அடிமை வாழ்க்கைக்கு அடிபணிதலும் அத்துமீற்தலும், சிறிமாவோ ஒப்பந்தத்தின் மூலம் தாய்த்தமிழகத்திற்குத் திரும்புதல், மலையகத்திலேயே தங்கிவிட்ட தமிழர்கள் புதிய தாய்நிலத்தை உருவாக்குதல், உருவாக்கத்தின்போது நிகழ்ந்த அதிகார மோதல்கள் என மலையகத் தமிழர்களின் வாழ்க்கை ஒரு வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியுடையதாக விளங்குகிறது. மலையக இலக்கியங்கள் பெரிதும் தோட்ட வாழ்க்கையைப் பற்றி மட்டுமே பதிவு செய்துள்ளன. தோட்ட வாழ்க்கைக்கு முந்திய தமிழர்களின் புலப்பெயர்வு பற்றி பெரும்பாலான மலையக எழுத்தாளர்கள் சித்திரிக்கவில்லை. ஆனால், மாத்தளை சோமுவின் புனைகதைகள் குறிப்பாக கண்டிச்சீமை நாவல் மலையகத் தமிழர்களின் போராட்ட வாழ்க்கையைப் புலம்பெயர்விலிருந்து தொடங்கி இன்றைய நாள்வரை வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியுடன் சித்திரிக்கின்றது. இதனைப் பின்வரும் தெளிவத்தை ஜோசப்பின் கூற்று (கண்டிச்சீமை நாவல் முன்னுரையில்) தெளிவுபடுத்துகிறது. “கோ.நடேசய்யரில் இருந்து புதுமைப்பித்தனாடாக இந்த வரலாற்றைக் கதையாகச் சொல்லிவந்த சகலருமே கப்பலேறிக் கண்டிச்சீமை வந்த பின் அவர்கள் இங்கு பட்ட சீரழிவுகள் பற்றியே விஸ்தாரமாகக் கூறியுள்ளனர். ஆனால், நாவலாசிரியர் மாத்தளை சோமுமே கப்பலேறுவதற்கு முன் கப்பல் ஏறுவதற்காகவே அவர்கள் பட்ட சீரழிவுகளையும் மிக விஸ்தாரமாகவே பேசியுள்ளார்” (2017:ப.8). மாத்தளை சோமுவின் கண்டிச்சீமை நாவல் தமிழர்களின் புலப்பெயர்வுக்குக் காரணமான தமிழகத்தில் நிகழ்ந்த பஞ்சம், கங்காணிகளின் சூழ்ச்சி, ஏமாற்றுவேலைகள், தமிழகத்தின் பிற பகுதிகளிலிருந்து இராமேஸ்வரம் வரை புலப்பெயர்வுக்காக மேற்கொண்ட பயணம், இராமேஸ்வரத்தில் நிகழும் பரிசோதனைகள், கப்பல் பயணம், கப்பலில் இறங்கி மலையகத்தை நோக்கி மேற்கொள்ளும் வழிநடைப்பயணம், பயணங்களின்போது நேரும் மரணங்கள் ஆகியவற்றை ஆவணங்களுடன் விரிவாக எடுத்துரைத்துள்ளது.

புலப்பெயர்வு என்பது தன் விருப்பத்துடன் மேற்கொள்ளப்படுவது(Voluntary), வலிந்து நிர்ப்பந்திக்கப்படுவது (Forced), உழைப்பு சார்ந்த புலப்பெயர்வு, பொருளாதார நலன் சார்ந்த புலப்பெயர்வு என பல்வேறு விதமாக வகைப்படுத்தப்படுகிறது. மேலும், புலப்பெயர்வின் இயங்கியலும் விளைபயனும் ஆய்வுக்குரியனவாகின்றன (நிகோலஸ் வான் ஹியர்:2010:ப.34) மலையகத்தமிழரின் புலப்பெயர்வைப் பொறுத்தளவில் அது உழைப்பாளிகளின் புலப்பெயர்வாக அமைகின்றது. மலையகத் தமிழரின் புலப்பெயர்விற்கு முந்தைய ஆயத்த நிலையையும்

புலப்பெயர்வுக்காக மேற்கொண்ட பயணங்களையும் மாத்தளை சோழுவின் 'கண்டிச்சீமை' நாவல் விரிவாகச் சித்திரித்துள்ளது.

காலனியகாலப் புலப்பெயர்வு

அகிலம் முழுவதும் பெருமூலதனத் திரட்டலுக்காகத் தன் ஆட்சிப் பரப்பை விரிவுபடுத்தி காலனி ஆதிக்கம் செய்ய விரும்பிய ஐரோப்பியர் ஆசிய, ஆப்பிரிக்க நாடுகளின் இயற்கை வளங்களைக் கண்டு வியந்தனர். அவற்றைச் சுரண்டுவது மட்டுமல்லாமல் பணப்பயிர்ச் செய்கையையும் அந்நாடுகளில் தொடங்கிக் கூடுதல் இலாபம் பெற விரும்பினர். தொழிற்புரட்சி - அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளாலான பலம்மிக்க படைபலமும் பணபலமும் இருப்பினும் இவை நாடு பிடிக்க உதவினவே தவிர அவர்களது பெருமூலதனத் திரட்டல் எனும் பேராசையை நிறைவேற்றுவதற்கான மனித சக்தியான தொழிலாளர்களை அவர்கள் திரட்டிக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது . காலனி ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்ட நாடுகளில் பணப்பயிர்ச் செய்கையைத் தொடங்குவதற்கு மனித உழைப்புக்காக அவற்றின் உள்ளூர் குடிகளை நாட வேண்டியிருந்தது. ஆங்கிலேயரின் கீழ் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்ட நாடான இலங்கையில் அதன் உள்ளூர் குடிகளை பெருந்தோட்ட உருவாக்கப் பணிகளில் ஈடுபடுத்துவது ஆங்கிலேயருக்குச் சற்று சிரமமாக இருந்தது. உள்ளூர்வாசிகள் நிலவுடைமையாளர்களாக - விவசாயிகளாக இருந்ததால் பெருந்தோட்டம் அமைக்கும் கடினமான பணிகளை அவர்கள் விரும்பவில்லை. எனவே அண்டையிலிருக்கும் இந்தியா, சீனா போன்ற நாடுகளிலிருந்து தொழிலாளர்களைக் கொண்டுவர எண்ணினர். ஆங்கிலேயருக்கு சீனாவைக் காட்டிலும் காலனியாதிக்கத்திற்கு உட்பட்ட இந்தியாவிலிருந்து கடின உழைப்பாளர்களாகிய தென்னிந்தியரைப் புலம் பெயர்த்தி இப்பணிகளில் ஈடுபடுத்துவது வசதியாய் இருந்தது. இலங்கையின் மலையகப் பகுதிகளில் பெருந்தோட்டங்களை அமைக்கத் தென்னிந்தியரை - குறிப்பாக அதிக அளவில் தமிழரைப் பயன்படுத்திக்கொண்டனர்.

மலையக - இந்திய - அயல்நாட்டுப் புலப்பெயர்வுகள்

ஈழத் தமிழிலக்கியப் புலத்தில் மலையகத் தமிழிலக்கியமானது தனிச்சிறப்பான கூறுகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. இது மலையக உழைப்பாளிச் சமூகத்தின் வரலாற்றைப் பதிவு செய்துள்ளது. அதனுள் இந்த சமூகத்தின் புலம்பெயர்வை - பயணத்தை மாத்தளை சோழ உள்ளிட்டோரின் படைப்புகள் ஆவணப்படுத்தியுள்ளன. புலம்பெயர்ந்தோர் தமிழிலக்கியம், மலையகத் தமிழிலக்கியம் குறித்த ஆராய்ச்சிகளில் ஈழத் தமிழரின் புலம்பெயர்வுக்குக் கொடுத்த முக்கியத்துவம் மலையகத் தமிழரின் புலம்பெயர்வுக்குக் கொடுக்கப்படாமல் இருப்பது

வருத்தமளிக்கக்கூடியதாகும். எனவே, மலையகத் தமிழரின் புலம்பெயர்வை ஆவணப்படுத்தியுள்ள படைப்புகள் இலக்கிய உலகில் முக்கியத்துவம் பெறுபவை. அவை வெளிப்படுத்தப்பட, ஆராய்ச்சி செய்யப்பட வேண்டியவை. புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரை தமிழரின் முதல் புலம்பெயர்வாக 19 ஆம் நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்த மலையகத் தமிழரின் புலம்பெயர்வையே குறிப்பிடலாம். இது காலனியக் காலப் புலம்பெயர்வு. இதன் பின்னரே 20 ஆம் நூற்றாண்டில் ஈழப்போரால் நிகழ்ந்த ஈழத்தமிழரின் புலம்பெயர்வைச் சூட்ட முடியும். இலங்கையின் பொருளாதாரத்திற்கு முதுகெலும்பாக இருந்து பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையின் போது மலையகத்தைக் கட்டியெழுப்பிய மலையகத் தமிழர் பின்னர் சுதேசிகளால் ஒடுக்கப்பட்டனர். உரிமைகள் பிடுங்கப்பட்டு நாடற்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். இந்திய மற்றும் இலங்கைத் தலைமைகளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா - லால்பகதூர் சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தால் மீள்வினையாக இந்தியாவிற்குப் புலம்பெயர் உந்தித்தள்ளப்பட்டனர். எண்பதுகளில் உச்சமடைந்த ஈழப்போரினால் மலையகத் தமிழர்களும் பாதிக்கப்பட்டு மலையகத்தைவிட்டு மற்ற நாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்தனர். இவ்வாறாக மலையகத் தமிழரின் புலம்பெயர்வும் பயணங்களும் இந்தியா - இலங்கை - பிற நாடுகள் என்று சர்வதேசப் புலம்பெயர்வாக அமைகின்றன.

தமிழின் முதல் புலம்பெயர்வு இலக்கியமாக மலையகத் தமிழிலக்கியத்தை எழுத்தாளர் பெ. முத்துலிங்கம் 'தோட்டக்காட்டி' எனும் கவிதை நூலின் அணிந்துரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார் :

"புலம்பெயர் தமிழர் அல்லது புலம்பெயர் இலக்கியம் என்றால் நம் கண்முன் தோன்றுவது ஈழப்போராட்டத்தின் விளைவாக இலங்கையிலிருந்து ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குக் குடிப்பெயர்ந்தோரும் அவர்கள் படைத்த இலக்கியங்களுமே. ஆனால் புலம்பெயர்ந்தோர் வரலாறும் இலக்கியமும் காலனித்துவக் காலத்திலே ஆரம்பித்து விட்டது. பிரித்தானியர் தமது காலனி நாடுகளில் மெற்கொண்ட தோட்டப்பயிர்ச்செய்கை மற்றும் அபிவிருத்திப் பணிகளில் ஈடுபடுத்தவென லட்சக்கணக்கான இந்தியத் தமிழர்களைக் கொண்டு சென்றனர். அவ்வாறு தமிழகத்திலிருந்து கொண்டு செல்லப்பட்டவர்களே முதல் புலம்பெயர் தமிழர்கள். அவர்கள் படைத்த இலக்கியங்களே முதல் தமிழ் புலம்பெயர் இலக்கியங்கள்." (இரா. வினோத், தோட்டக்காட்டி, ப. 8)

காலனியக் காலத்தில் புலம்பெயர்ந்த தமிழரின் எண்ணிக்கையைப் பின்வருமாறு மு.சி.கந்தையா சுட்டுகின்றார்: "1817 ஆம் ஆண்டுமுதல் 1827 ஆம் ஆண்டுவரை பத்தாயிரம் பேர்கள் தனியார் ஒப்பந்தக்காரர்களால் அழைத்துச் செல்லப்பட்டுள்ளனர்.... 1800 ஆம் ஆண்டு தோன்றிய பஞ்சத்தாலும் 1876-78 ஆண்டுகளில் உருவான பஞ்சத்தின்போதும் இந்தியாவில்

பல மாநிலங்களில் இருந்தும் புலம்பெயர்ந்தோரின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கத் தொடங்கின.

1876 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1879 ஆம் ஆண்டு வரை இலங்கைக்கு புலம்பெயர்ந்தோர் எண்ணிக்கை 721368 பேர்கள். இதில் 106150 பெண்களும் 53624 குழந்தைகளும் அடங்குவர். இதில் பெண்கள் குழந்தைகள் இவர்களோடு இணைந்த ஆண்கள் தோட்டப்பகுதிகளில் குடியமர்த்தப்பட்டனர். ஏனையவர்கள் வெவ்வேறு தொழில்துறைக்கு சென்றிருக்க வேண்டும்” (மு.சி.கந்தையா, சிதைக்கப்பட்ட மலையகத் தமிழர்கள், பக்.30-31) எனும் வரிகள் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கன.

இந்தியாவின் சாதிய - பொருளாதார ஒடுக்குமுறைகள் காரணமாகவும் பஞ்சங்களாலும் காலனியக் காலத்தில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இந்தியத் தமிழர் இலங்கையின் மலையகத்திற்குப் புலம்பெயர்ந்தனர். இவையே இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்குத் தமிழரை உந்தித்தள்ளிய காரணிகள். அன்றைய பிரிட்டிஷ் இந்தியாவாக இருந்த இலங்கைக்குப் போவதும் வருவதுமாக இருந்து காப்பிக் காலத்தில் (1820கள்) தமிழர் பெருந்தோட்ட உருவாக்கக் காலத்தில் வேலைசெய்துவிட்டு தமிழ்நாடு திரும்பினர். ஒப்பந்தக் கூலிகளாக அக்காலத்தில் அவர்களது வேலை அமைந்தது. பின்னர் தேயிலை உற்பத்திக் காலம் தொடங்கி (1880கள்) இலங்கையில் நிரந்தரமாகக் குடியேறி வேலைசெய்ய வேண்டிய தேவையும் சூழலும் இருந்ததால் தமிழ்நாட்டிலிருந்து இலங்கையின் மலையகத்திற்குப் புலம்பெயர்ந்து தங்கத்தொடங்கினர். இலங்கையில் பல்லாண்டுகள் வாழ்ந்து அந்நாட்டின் பொருளாதார வளம் உயர உழைத்த மலையகத் தமிழர்கள் அரசியல் உரிமைகளை முழுமையாக அடைவதற்கு முன்னரே - சுதந்திர இலங்கை அமைந்தவுடன் 1948இல் கொண்டுவரப்பட்ட பிரஜாவுரிமைச் சட்டத்தால் மலையகத் தமிழர்கள் பலர் நாடற்றவர்கள் ஆக்கப்பட்டனர். பின்னர் 1964, அக்டோபர் 30 இல் இந்திய, இலங்கைத் தலைமைகளால் கொண்டுவரப்பட்ட சிறிமாவோ - சாஸ்திரி ஒப்பந்தங்களால் இந்தியாவிற்கு மீண்டும் புலம்பெயர்க்கப்பட்டனர். மலையகத் தமிழர்கள் இரண்டு நாடுகளாலும் கூறு வைக்கப்பட்டனர். ஒன்றரை நூற்றாண்டுகளாக இலங்கையில் வாழ்ந்து உழைத்த உழைப்பாளிச் சமூகத்தினர் பொருளாதார, அரசியல் உரிமைகளை, மேன்மைகளை அடையும் முன்னரே மீண்டும் இந்தியாவிற்கே புலம்பெயர்க்கப்பட்டனர். முழுக் குடும்பமாகவும் அல்ல. பண்டங்களை இடம்விட்டு இடம் கொண்டுபோவதைப் போல எண்ணிக்கை, விகிதாச்சார அடிப்படையில் பங்குபோடப்பட்டனர். பல்வேறு இன்னல்களுக்கு ஆளாகினர். இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் தமக்கான அடையாளங்களை, இருப்பைத் தக்கவைத்துக்கொள்ள முடியாமல் நிலையற்ற நிலையில் அவர்களது வாழ்க்கை அமைந்தது. இதன்பின், ஈழ விடுதலைப்

போர்களாலும் மலையகத் தமிழரின் தோட்டங்கள் தாக்கப்பட்டு, தீக்கொழுத்தப்பட்டு மலையகத்தைவிட்டு மற்ற பிரதேசங்களுக்கும் பல்வேறு நாடுகளுக்கும் புலம்பெயர்ந்தனர். ஈழப்போரைப் பொறுத்தவரையில் ஈழத் தமிழரின் புலம்பெயர்வு பேசப்படுமளவில் கொஞ்சமாவது மலையகத் தமிழரின் பாதிப்புகளும் புலம்பெயர்வும் வெளியுலகில் பேசப்படாமல்போனது கவலைக்குரியதாகும். ஒப்பந்தக்கூலி எனும் நிலையில் முதன்முதலாக இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்குப் புலம்பெயர்ந்த மலையகத் தமிழர் அதன்பின், இலங்கைக் குடியரிமைச் சட்டம், சிறிமாவோ – சாஸ்திரி ஒப்பந்தம், ஈழவிடுதலைப் போராட்டங்கள் ஆகியவை ஏற்படுத்திய தாக்கங்களாலும் பாதிப்புகளாலும் பல தலைமுறைகள் கழித்து மீண்டும் (தாம் கண்டிராத) இந்தியாவிற்கே புலம்பெயர்க்கப்பட்டனர். தம் முன்னோருக்கு இந்தியா தாயகமாயிருந்த போதிலும் புதிய தலைமுறையினருக்கு இது புதியதேசம் தான். இப்புலம்பெயர்வுகளைப் பொறுத்தவரையில் சிறிமாவோ – சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தால் நிகழ்ந்த புலம்பெயர்வே அதிகளவிலான பாதிப்புகளை மலையகத் தமிழர்களில் வாழ்க்கையில் ஏற்படுத்தியது. இதனைப் பின்வருமாறு பேராசிரியர் எம்.எம்.ஜெயசீலன் குறிப்பிடுகின்றார்: “பிரஜாவுரிமைப் பிரச்சினை மற்றும் அதன் உடன்விளைவான சிறீமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தினால் இடம்பெற்ற புலம்பெயர்வே மலையகத் தமிழரிடத்து பெரும் அதிர்வுகளையும் அவலங்களையும் ஏற்படுத்தின எனலாம். ஒப்பீட்டளவில் இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு வந்த ஆரம்பகட்ட புலம்பெயர்வு அம்மக்களின் புதுவாழ்வுக்கான தேர்வாகவே பெரிதும் அமைந்தது. இனமுரண்பாட்டு யுத்தத்தினால் சிறு அளவிலான மலையகத் தமிழர்களே புலம்பெயர்ந்தனர். ஆனால், ஒப்பந்தத்தினால் நிகழ்ந்த புலம்பெயர்வில் பெருந்தொகையினர் புலம்பெயர் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டதுடன் புலம்பெயர் மறுத்தவர்கள் நாடுகடத்தவும் பட்டனர். மேலும், அரசியல் பங்குபற்றுதலில் இருந்து அந்நியப்படுத்தப்பட்டனர். இவ் அந்நியப்பாடானது அவர்களது பிரச்சினைகளைப் பேசுவதற்கும் உரிமைகளை வென்றெடுப்பதற்குமான ஜனநாயக வாயில்களை மூடியதோடு அரசியல் தளத்தில் அவர்களை குரலற்றவர்களாகவும் ஆக்கியது. மொத்தத்தில் இப்புலம்பெயர்வு அச்சமூகத்தினரின் மொத்த வாழ்வினையும் ஒழுங்கீனமுள்ள துன்பியலாக்கியதோடு இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் அவர்களது சுய உரிமை இருப்பிற்கும், மேல்நோக்கிய நகர்வுக்கும் பெரும் குந்தகத்தை விளைவித்தது.” (எம்.எம்.ஜெயசீலன், மலையகத் தமிழரின் புலம்பெயர்வும் இலக்கிய ஆக்கமும், ப.8)

உலகளாவிய பெருமூலதனத் திரட்டலால் மேற்கத்திய வல்லரசு நாடுகள் – குறிப்பாக பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியம் – பெரும்லாபமடைந்து செழித்து வாழ கீழைத்தேய நாடுகள்

சுரண்டப்பட்டன. அவற்றின் வளங்கள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. இந்த காலனியாதிக்கச் செயல்பாடுகளால் இலங்கையில் பெருந்தோட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன என்பது யாவரும் அறிந்ததே. இத்தகைய வல்லாதிக்கச் செயல்பாடுகளால் இந்தியத் தமிழர்களின் மலையகப் புலம்பெயர்வு நிகழ்ந்திருப்பது அறிந்தவொன்றாகும். மலையகத் தமிழரின் காலனியகாலப் புலம்பெயர்வு காலனியாதிக்க நலன்களுக்காக - பெருமுதலாளிய அதிகார வர்க்கத்தின் நலன்களுக்காக நிகழ்த்தப்பட்டது. இப்புலம்பெயர்வில் 'கங்காணிகள்' எனும் ஆள்காட்டிகள் மூலம் பெருமுதலாளிய அதிகார வர்க்கம் ஏழை மக்களிடம் பொய்யான ஆசைவார்த்தைகள் காட்டி ஆள்பிடித்தது. பிள்ளைபிடிப்பவர்களைப் போல் கங்காணிகள் பெருந்தோட்டத் தொழிலுக்காகத் தொழிலாளரைப் பிடித்தனர். கங்காணிகள் மூலமாக இலங்கை சொர்க்கத் தீவு என்றும் தேயிலைத் தோட்டங்கள் செழிப்பான வாழ்க்கையைத் தருவன என்றும் தண்டோரா போடப்பட்டு ஏஜண்டுகள் மூலம் தொழிலாளர் பெருந்திரளாகத் திரட்டப்பட்டனர். காலனிய ஏகாதிபத்தியத்தின் மூலம் காட்டப்பட்ட ஆசைவார்த்தைகளுக்கு மாத்தளை சோழுவின் கண்டிச்சீமை நாவலில் இடம்பெற்றுள்ள பின்வரும் வரிகள் சான்றாகும்.

"சுகம் உள்ளதும், குளிர்ச்சியும் உள்ள மலைப்பிரதேசங்களில் உள்ள தேயிலைத் தோட்டங்களுக்கு ஏராளமான கூலி ஆட்கள் வேண்டியிருக்கிறது. இந்தத் தோட்டங்களில் ஒவ்வொரு கூலியாளரும் வாரந்தோறும் பட்டணப்படி ஒன்றுக்கு 5. அணா வீதம் போதுமான அரசி வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்றதும், பட்டணப்படி ஒன்றுக்கு 5 அணா அரிசியா? அரிசிச் சோறு சாப்புட்டே மாசக்கணக்காச்சே' என்று ஒரு முணுமுணுப்பு எழுந்து அடங்கியது. வேலைக்குத் தகுந்தபடி கூலி கொடுக்கப்படும். தேயிலைப் பயிர் செய்யப்பட்டு நல்ல வியாபாரம் நடந்து வருகிறபடியால் அந்தத் தோட்டங்கள் அதிகச் செழிப்பான ஸ்திதியில் (நிலையில்) இருக்கின்றன. சிலோன் தோட்டங்களில் ஒரு ஆண், ஒரு பெண் வேலை செய்யக்கூடிய இரண்டு பிள்ளைகள் அடங்கிய ஒரு குடும்பம் அடியில் கண்ட சம்பளம் ஒரு நாளையில் சம்பாதிக்கலாம்.

ஆண் 0-7-0 அணா முதல் 0-11-0 அணா வரையிலும், பெண் 0-5-0 அணா முதல் 0-13-0 அணா வரையிலும், இரண்டு பிள்ளைகள் 0-8-0 முதல் 0-12-0 அணா வரையிலும், ரூ.1-4-6, ரூ.2-4 சம்பாதிக்கலாம். (16 அணா 1 ரூபா, 1 அணா = ரூ 6-25 சதம்) இதைத் தவிர ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் வேலை செய்யும் கூலிகளுக்கும் இதே சம்பளம் கொடுக்கப்படும். மேற்கூறிய குடும்பத்திற்கு பாதத்திற்குச் சாப்பாட்டுச் செலவுக்கும், துணிமணிச் செலவுக்கும் ரூபா 38 போதுமானது. பாக்கி ரூபா 19 மாதம் மீர்த்து (மீதி) வைக்கலாம். ஒரு மாதக் கெடுவு அல்லது நோட்டீஸ் கொடுத்துக் கூலிகள் தாங்கள் வேலை செய்யும் தோட்டத்தை விட்டு விலகித் தங்கள் இஷ்டப்படி வேறு எந்த

வேலைகளிலும் அமர்ந்து கொள்ளலாம் " (மாத்தளை சோமு, கண்டிச்சீமை, பக்.53-54).

புலம்பெயர்விற்கான காரணங்கள்: பஞ்சங்கள்

மனித வரலாற்றில் புலம்பெயர்வு என்பது வெறும் நிலப்பரப்பு மாற்றம் மட்டுமல்ல; அது ஒரு சமூகத்தின் இருத்தலியல் போராட்டத்தின் வெளிப்பாடாகும். குறிப்பாக, 19-ஆம் நூற்றாண்டில் தென்னிந்தியாவிலிருந்து இலங்கையின் மலையகத்திற்கு நிகழ்ந்த தமிழர்களின் புலம்பெயர்வு என்பது, காலனிய ஆதிக்கத்தின் கீழ் உருவான திட்டமிட்ட பொருளாதாரச் சுரண்டல்களாலும், இயற்கையின் சீற்றங்களாலும் விளைந்த ஒரு 'கட்டாய இடம்பெயர்வு' (Forced Migration) ஆகும். இப்பகுதி, தமிழகத்தில் நிலவிய கொடூரமான பஞ்சங்கள், அதனால் ஏற்பட்ட உயிர்ச் சேதங்கள் மற்றும் சாதிய ஒடுக்குமுறைகள் எவ்வாறு ஒரு சமூகத்தைத் தங்கள் பூர்வீக நிலத்திலிருந்து வேரோடு பிடுங்கி எறிந்தன என்பதை வரலாற்றுத் தரவுகளுடனும், மாத்தளை சோமுவின் 'கண்டிச்சீமை' நாவலில் இடம்பெற்றுள்ள பதிவுகளுடனும் விரிவாக ஆராய முற்படுகிறது.

"பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி' இந்தியாவில் காலூன்றி ஆட்சி அதிகாரத்தைப் பிடித்த பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டை இந்தியாவின் பஞ்ச நூற்றாண்டு என்று வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறுவார்கள். அதற்குக் காரணம் இந்த நூற்றாண்டில் முன்பாதியில் ஏழு பஞ்சங்கள் ஏற்பட்டு 15 லட்சம் பேர் மடிந்தார்கள். பின்பாதியில் 24 பஞ்சங்கள் ஏற்பட்டு இரண்டு கோடி மக்கள் மடிந்தார்கள் (1857 முதல் 1875 வரை 6 பஞ்சங்கள், 1876 முதல் 1900 வரை 18 பஞ்சங்கள்). கால்நடைகளைப் பற்றிய புள்ளி விவரம் இல்லை. இப்பஞ்சங்களில் மாண்டவர்கள் இந்திய சாதிய சமூக அமைப்பில் எந்தப் பிரிவினரைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பார்கள் என்பதை அறிய பெரிய ஆராய்ச்சிகள் எவையும் தேவைப்படா." (ராஜ் கௌதமன், கண்மூடி வழக்கம் எலாம் மண்மூடிப் போக, பக். 13)

பஞ்சம் குறித்து ராஜ் கௌதமன் இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

ஆய்வு நோக்கில், உழைப்பாளிகளின் புலம்பெயர்விற்கு அடிப்படையாக அமைந்த பஞ்சத்தையும் அதன் விளைவுகளையும் விவரிக்கும் போது, வரலாற்று ஆவணங்களைச் சான்றாதாரங்களாக முன்வைப்பது அவசியமாகிறது. ஆ. சிவசுப்பிரமணியனின் 'அடித்தள மக்கள் வரலாறு' நூலில் இடம்பெற்றுள்ள சமகாலப் பதிவுகள் இப்பயணத்தின் தீவிரத்தை இவ்வாறு படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன: "பஞ்சம் பிழைப்பதற்காக இலங்கையின் மலைத் தோட்டங்களில் பணிபுரிய ஆயிரக்கணக்கானோர் குடிபெயர்ந்தனர். தனுஷ்கோடி வழியாகச் செல்பவர்கள் தலைமன்னாரிலிருந்து இரயிலில் ஏறி கண்டி சென்று அங்கிருந்து பல மைல் தூரம் கால்நடையாக அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். பழக்கமில்லாத மலைப்பகுதிக் குளிரினாலும் பயணக் களைப்பாலும்

இவர்களில் பலர் நோய்வாய்ப்பட்டு வழியிலேயே இறந்து போயினர். இவ்வாறு குடிபெயர்ந்து செல்பவர்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் அதிகமாக இருப்பதால் இலங்கை அரசு விழிப்படைந்து குடிபெயர்ந்து செல்பவர்கள் கப்பல் ஏறுவதைத் தடை செய்துள்ளது" என்று சேசு சபைத் துறவி டிரிங்கால் ஏப்ரல் 1977-இல் எழுதிய கடிதமொன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார்." (ஆ. சிவசுப்பிரமணியன், அடித்தள மக்கள் வரலாறு, ப.106) என ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

இவ்வாறு பஞ்சங்களால் மலையகத்திற்கு தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்ததை மட்டும் அல்ல, அதிகமானோர் புலம்பெயர்வதை இலங்கை அரசு தடுக்கும் அளவிற்கு மிக அதிகமாக தமிழர்கள் பஞ்சகாலத்தில் மலையகத்திற்கு புலம்பெயர்ந்தனர் என்பது புலனாகின்றது.

தமிழ்நாட்டில் நிலவிய கடுமையான பஞ்சங்கள் காரணமாக மலையகத் தமிழர்கள் அயல்நாடுகளுக்குப் புலம்பெயர வேண்டிய சூழ்நிலை உருவானது. வேலையில்லா திண்டாட்டத்தோடும் பசியோடும் அவர்கள் வாழ வழி இல்லாது இலங்கை உள்ளிட்ட அண்டை நாடுகளுக்கும் அயல்நாடுகளுக்கும் புலம்பெயர்ந்தனர். இந்தியத் தமிழர்கள் மலையகத்திற்குப் புலம்பெயர்ந்ததற்கு பஞ்சம் காரணமாக அமைந்ததை 'கண்டிச்சீமை' நாவலில் பின்வருமாறு மாத்தளை சோமு பதிவு செய்துள்ளார்.

"தலைவிரித்தாடும் பஞ்சத்தில் வயல் வேலை மட்டுமல்ல எந்த வேலையும் ஊரில் இல்லை. கிணறுகள் அடிவயிற்றைக் காட்டின. குடி தண்ணீருக்குப் பல மைல்கள் அலைய வேண்டும். ஆடு, மாடு மேய்க்கவும் வழி இல்லை. இருக்கிற ஆடு மாடுகளையெல்லாம் விற்றுவிட்டார்கள்" (கண்டிச்சீமை, ப. 35)

குடும்பத் தலைவரான ஆண்கள் பஞ்ச காலத்தில் வேலை இன்றி தவித்ததையும், குடும்பத் தலைவியரான பெண்கள் வீட்டு வேலை உள்ளிட்ட வேலைகளை பார்த்து தங்களது குடும்பங்களை காப்பாற்றியுள்ளதையும் இந்நாவல் பதிவு செய்கின்றது. 'சிவப்பி' கதாபாத்திரம் அத்தகைய வகையில் அமைந்துள்ளது.

இலங்கை, மலேசியா உள்ளிட்ட நாடுகளுக்கு பஞ்சம் காரணமாக மலையகத் தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்தனர். இதனை உணர்த்தும் உரையாடலாக, சிவப்பிக்கும் குப்பனுக்கும் இடையிலான உரையாடல் பின்வருமாறு அமைகின்றது.

"இருக்கும்.. இருக்கும்.. நீ இப்படிப் பாத்துகிட்டே இரு. மத்தவங்க பஞ்சம் பொழைக்க போறாங்க"
"என்ன புள்ள சொல்ற?"

"பக்கத்து ஊருல முப்பது பேரு கண்டிச்சீமைக்குப் போயிட்டாங்களாம். இருவது பேரு மலாயா போயிட்டாங்களாம்..." அவள் வார்த்தைகளில் ஏக்கம் மிதந்தது." (கண்டிச்சீமை, ப. 37).

மழையின்மை, அதன் உடன்றிகழ்வாக ஏற்படும் பஞ்சங்கள், பசி, பட்டினி உள்ளிட்டவை தமிழர்களை அயல்நாடுகளுக்குப் புலம்பெயர உந்தித் தள்ளின: "ஆனா நாம எப்படியோ கண்டிச்சீம போவணும் புள்ள, ரெண்டு வருசம் மழயே இல்ல. எங்க பாத்தாலும் பசி, பட்டினி, பஞ்சம் ஆளுக உசிரப் புடிச்சிக்கிட்டு இருக்காங்க. பல பேரு மலாயாப் போயிட்டாங்க. இங்க சோத்துக்குக்கூட வேல கெடைக்காது. எப்படியும் கண்டிச்சீம போவணும் " என்ற குப்பன் சிவப்பியைப் பார்த்தான்." (கண்டிச்சீமை, ப. 48.)

வறுமையோடு சேர்ந்து சாதிய ஏற்றத் தாழ்வுகளும் புலம்பெயர்வுக்கான காரணிகளுள் ஒன்றாக அமைந்திருக்கின்றன. அயல் நாடுகளில் இத்தகைய ஏற்றத் தாழ்வுகளின்றி சுதந்திரமான வாழ்க்கையை வாழலாமென்ற எண்ணத்திலும் புலம் பெயர்ந்தனர். பின்வருமாறு இதனை அறியலாம்: "இந்த ஊர்ல சோறு தண்ணி இல்லாமச் சாவுறதுக்குக் கண்காணாத தேசத்தில சாவலாம்..

'நாமல்லாம் இந்த ஊர்ல இருக்கவே கூடாது. சாதினு சொல்லித் தள்ளி வச்சிருக்காங்க. கண்டிச்சீமையிலாவது சொதந்திரமா இருக்கலாம்'.

அவர்கள் பேசுவதைக் கேட்ட குப்பன் 'எப்படியாவது கண்டிச்சீமை போக வேண்டும்' என்று முடிவு கட்டினான்" (கண்டிச்சீமை, ப.58).

முடிவுரை

மாத்தளை சோழுவின் 'கண்டிச்சீமை' ஆவண நாவலை முன்வைத்து எழுதப்பட்ட இந்தக் கட்டுரை, மலையகத் தமிழர்களின் புலம்பெயர்வு வரலாற்றை மிக நுட்பமாகவும் ஆழமாகவும் பதிவு செய்துள்ளது. வெறுமனே ஒரு நிலப்பரப்பில் இருந்து மற்றொரு நிலப்பரப்பிற்கு இடம்பெயர்ந்த சாதாரண நிகழ்வல்ல இது; மாறாக, ஒரு சமூகத்தின் இருத்தலியல் போராட்டமும், பெருமுதலாளித்துவத்தின் ஈவிரக்கமற்ற சுரண்டலும் இணைந்த ஒரு வரலாற்றுப் பெருந்துயரம் என்பதை இக்கட்டுரை பின்வரும் தளங்களில் நிறுவுகிறது: பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பிரிட்டிஷ் காலனிய ஏகாதிபத்தியம், இலங்கையில் தேயிலை மற்றும் காப்பித் தோட்டங்களை உருவாக்கித் தங்களின் பெருமூலதனத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ளத் திட்டமிட்டது. அதற்கான மனித உழைப்பைப் பெறுவதற்காக, தமிழ்நாட்டில் நிலவிய கடுமையான பஞ்சம், வறுமை, பசி, மற்றும் சாதிய ஒடுக்குமுறைகளை அவர்கள் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். வறுமையின் பிடியில் சிக்கித்தவித்த அப்பாவித் தமிழர்கள் வாழ்வாதாரம் தேடித் தங்கள் தாய்மண்ணை விட்டுப் பிரிய நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். மலையக இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் மக்கள் தோட்டங்களில் குடியேறிய பிறகு அவர்கள் பட்ட துயரங்களை மட்டுமே பேசிவந்த

நிலையில், மாத்தளை சோழுவின் 'கண்டிச்சீமை' நாவல் ஒரு புதிய பரிமாணத்தை வழங்குகிறது. கங்காணிகளின் பொய்யான ஆசை வார்த்தைகளை நம்பி மக்கள் ஏமாந்த விதம், தாயகத்திலிருந்து இராமேஸ்வரம் வரையிலான நெடிய பயணம், நடுக்கடலில் கப்பல் பயணம், கண்டிப்பகுதியை நோக்கிய கொடுமையான வழிநடைப்பயணம், மற்றும் பயணத்தின் வழியே பசியாலும் குளிராலும் நேர்ந்த கொடூரமான மரணங்கள் ஆகியவற்றை இந்த நாவல் ஆவணப்படுத்தியிருப்பதை இக்கட்டுரை சிறப்பாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இலங்கையின் காடுகளையெல்லாம் திருத்தி, தங்கள் வியர்வையையும் இரத்தத்தையும் சிந்தி அந்நாட்டின் பொருளாதாரத்தை உயர்த்திய மலையகத் தமிழர்களுக்குக் கிடைத்தது வரலாற்றுத் துரோகமே. 1948-ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட பிரஜாவுரிமைச் சட்டத்தின் மூலம், பல தலைமுறைகளாக உழைத்த மக்கள் ஒரே இரவில் நாடற்றவர்களாக்கப்பட்டனர் (Stateless) என்ற கசப்பான உண்மையை இக்கட்டுரை நினைவுபடுத்துகிறது. மலையக மக்களின் வாழ்வில் மிகப்பெரிய பேரவலமாக அமைந்தது 1964-ஆம் ஆண்டின் சிறிமாவோ - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம். உழைக்கச் சென்றவர்களை மனிதர்களாகப் பார்க்காமல், வெறும் பண்டங்களைப் போல இரு நாடுகளும் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் கூறுபோட்டன. பல தசாப்தங்களாகத் தங்களுக்குப் பரிச்சயமே இல்லாத, தாங்கள் பிறந்திராத இந்திய மண்ணுக்கே பல இலட்சம் மக்கள் கட்டாயமாகத் திருப்பி அனுப்பப்பட்டனர். இது அவர்களின் அடையாளத்தையும், இருப்பையும், உரிமைகளையும் முற்றிலுமாகச் சிதைத்தது. ஈழப்போராட்டத்தின் காரணமாக நிகழ்ந்த ஈழத்தமிழர்களின் புலப்பெயர்வு உலக அரங்கில் பேசுபொருளாகியுள்ள நிலையில், காலனிய காலத்தில் நிகழ்ந்த தமிழர்களின் "முதல் நவீனப் புலப்பெயர்வான" மலையகத் தமிழர்களின் இடப்பெயர்வு போதிய கவனத்தைப் பெறவில்லை என்ற கட்டுரையாசிரியரின் ஆதங்கம் முற்றிலும் நியாயமானது. மலையகத் தமிழர்களின் புலப்பெயர்வு வெறும் உழைப்பாளிகளின் இடம்பெயர்வு மட்டுமல்ல; அது வஞ்சிக்கப்பட்ட ஒரு மாபெரும் சமூகத்தின் கண்ணீர் வரலாறு. அந்த வரலாற்றை 'கண்டிச்சீமை' போன்ற இலக்கியங்களின் வழியே மீளுருவாக்கம் செய்து, உலகிற்கு எடுத்துரைக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை உணர்வுப்பூர்வமாகவும் தர்க்கரீதியாகவும் நிறுவியுள்ளது.

குறிப்புகள்

1. பா.ஆனந்தகுமார், புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் பனுவல்களும் மதிப்பீடுகளும், 2020,ப.10.
2. மாத்தளை சோமு, கண்டிச்சீமை, 2017, ப.8.
3. இரா. வினோத், தோட்டக்காட்டி, ப. 8.
4. மு.சி.கந்தையா, சிதைக்கப்பட்ட மலையகத் தமிழர்கள், பக்.30-31.
5. எம்.எம்.ஜெயசீலன், மலையகத் தமிழரின் புலம்பெயர்வும் இலக்கிய ஆக்கமும், ப.8.
6. ராஜ் கௌதமன், கண்முடி வழக்கம் எலாம் மண்முடிப் போக, பக். 13.
7. ஆ. சிவசுப்பிரமணியன், அடித்தள மக்கள் வரலாறு, ப.106.

துணைநூற்பட்டியல்

1. ஆனந்தகுமார், பா., புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் பனுவல்களும் மதிப்பீடுகளும், நியூ செஞ்சரி புத்தக நிலையம், சென்னை, 2020.
2. கந்தையா.மு.சி., சிதைக்கப்பட்ட மலையகத்தமிழர்கள், விடியல் பதிப்பகம், கோவை, 2015.
3. சிவசுப்பிரமணியன், ஆ., அடித்தள மக்கள் வரலாறு, நியூ செஞ்சரி புத்தக நிலையம், சென்னை, 2018.
4. மாத்தளை சோமு, கண்டிச்சீமை, மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை, 2017.
5. ராஜ் கௌதமன், கண்முடி வழக்கம் எலாம் மண்முடிப் போக, நியூ செஞ்சரி புத்தக நிலையம், சென்னை, 2018.
6. வினோத், இரா., தோட்டக்காட்டி, அறம் பதிப்பகம், பெங்களூர், 2013.
7. ஜெயசீலன், எம்.எம்., மலையகத் தமிழரின் புலம்பெயர்வும் இலக்கிய ஆக்கமும், அமரர் இர. சிவலிங்கம் ஞாபகார்த்தக் குழு, இலங்கை, 2015.